

Bonddyll i Stockholm

Text och Musik: Kalle Nämndeman

Jag kom hit till staden igår
Jesses vad den sta'n är svår
bilar och krångel, flickor och hängel
aldrig får 'en gå me fre'
hur skall ?? slikt man sej bete?
Stockholm har blitt' ett helsicke

I ett hörn så stod en polis
viftande på alla vis
med sina händer, fast en i sänder
när jag ut på gatan lopp
drog han mej uppå sin stigopp
så att jag skalv uti min kropp

Lätt mej gå, lätt mej gå
snälla konstapeln lätt mej gå
jag tar slut, står ej ut
har inte sett så'n't där förut
Lätt mej gå, lätt mej gå
snälla konstapeln lätt mej gå

Det som mest har vållat mej sorg
är där ner vid Norrmalmstorg
där dom går under, massor av ?????
fast jag inte kan förstå
vad dom därnere tittar på
själv har jag ej haft råd att gå

Mens jag stod där så kom en tös
frågande ifall jag frös
skulle hon värma, men då sej närma'
en polis som till'na sa
kvinna ska du bonden bedra
och när han tog'na ömt jag bad

Lätt'a gå, lätt'a gå
snälla konstapeln lätt'a gå
jag tar slut, står ej ut
har inte sett så'nt där förut
lätt'a gå, lätt'a gå
snälla konstapeln lätt'a gå
lätt'a gå!

Djurgårdskalle

Jag hoppas ifrån Djurgårdsslätten
ni kanslar mandroms person
båd' kisen och staren och plätten
och en och annan dragon

för kul ska' de' va'
och smaskigt och bra
om för er jag veven ska dra

På söndan när klockan har slagit
minst ett i Djurgårns kapell
på slätten min plats jag intagit
och lired börjar sitt gnäll

för kul ska' de' va'
och smaskigt och bra
om för er jag veven ska dra

När folket ska jala på Cirkus
Alhambra eller Kristall
de stannar hos mig "gamla Birkus"
och hör en stund uppå ???

för kul ska' de' va'
och smaskigt och bra
om för er jag veven ska dra

Mot kvällen så tystnar min stämman
och även mitt positiv
då jalar jag hem med min Emma
ajöken mitt Djurgårdsliv!

Text och Musik: Kalle Nämndeman

Fest hos Gustafssons

Hör man ett glam i Birka, fram emot elva cirka,
ett par tre dragspel gnälla, massor of korkar smälla,
skärvor av glas som falla, ungdom som högljutt tralla,
salvor af skratt som skälla — säg, vad är det då?

Då är det fest hos Gustafssons, Birkagatan tjugutvå,
då är det fest hos Gustafssons, Birkagatan tjugutvå.
Hör hur det brakar, hör ihur det knakar,
hela huset vakar, för Gustafssons skull.

Hör man i trapp och farstu, någonting a la Mars du,
ljudet av heta kyssar, när man förbi dem kryssar,
jumping så taket gungar, smällar från äss och kungar,
blandat med rop av ungar, — säg vad är det då?

Grannen som bor inunder, hör blott ett brak och dunder,
kronan i taket slänger, lamporna går ur gänger,
vägglössen tappa tagen, tro det är ytt'sta dagen, —
familjen själv står slagen, — säg, vad är det det då?

Text och Musik: Kalle Nämndeman

Flickan vid Bellmansro

Text och Musik: Kalle Nämndeman

“Den förförda oskulden vid Bellmansro,
det är jag det!”

På Djurgårdsslätten en sommarkväll
jag mötte honom han var så snäll
ty mitt på slätten han knöt min sko
och vi fick sällskap till Bellmansro

Där ute i gräset vi slog oss ned
allt intill roten utav ett träd
på samma ställe som Bellman sto'
när han sjöng visor vid Bellmansro

Där la han hand sin allt uti min
i mina ögon han titta in
han lova kärlek, han lova tro
han lova kvällsmat på Bellmansro

Sen la han armen ikring mitt liv
i fjärran hördes ett positiv
musikens toner, satt' gång min blo'
så jag såg himmelen vid Bellmansro

Sen ville jag ha, den maten som
han hade lovat, när som han kom
han hade lovat mej kabeljo
med fin-fin senapssås på Bellmansro

Då gick han bort att beställa den
och sade vänta, min kära vän
jag vänta länge, det ska I tro
jag väntar ännu vid Bellmansro

jag har ett minne, det var hans blick
det var det sista när som han gick
men jag har ett till, uti mitt bo
den den där kvällen vid Bellmansro

Nu åren flyktat de svunnit har
och under tiden har han bli't far
men får jag fatt i 'n, jag slår min klo
i både honom och Bellmansro

Malajen

Ja ä malaj ja, dä ä desamma som militärarbetare, en liten trasig korsning mellan beväring och kronvrak. Malaj kan man bli utav flera orsaker och fel i kropps-konstitutionen, såsom lite trasig i övre våningen närmast plåttaket, dålig öppning på tirerna, tji taggar i matklykan, amerikanska myggbett på ryggen, hjärtfel, åderbråk, vatten i knäna, eller plattfotad så fasligt så man inte kan gå i kuperad terräng, då blir man malaj. Allt dä här har jag, så jag ä fullblods malaj ja.

När alla andra tåga för kung och fosterland
Då går jag där å maskar med kvasten i min hand,
När alla andra träna för fosterlandets väl
Då ligger jag på ryggen, där hemma i kasärn

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj,
Som ni alla här tydligt, kan se här kan se.
Ja, jag är en malaj blott en vanlig malaj
Men jag klarar min värnplikt för de.

När alla andra plågas med packning å gevär
Då går jag i min grötrock å plockar lite bär.
När andra står giv akt efter skarpt kommandorop.
Då går jag alltid tvärtom å sjunker ner ihop.

När alla andra tåga i kunglig vaktparad
Jag står på trottoaren å ä så jädrans glad.
När andra ställer opp sig för vakten "i gevär"
Då rör mej ej i röken, jag tillhör ej det där.

När alla andra kuta för flickorna i sta'n
Då får jag göra tvärtom å vända bort till kran,
Då svider dä i hjärtat, dä sticker som en pil,
Men sablar i min låda en gång jag blir civil.

Text och Musik: Kalle Nämndeman

När morsan fyller 50 år

Oj, oj, oj, vad jag är glad, lördag skall det bli!
Ni kan inte gissa vad, men Ni får väl si.
Mången "böna" blir vår gäst, mången "ekens kis!"
Alla ska' till morsans fest — bums naturligtvis.
Sigtuna-gatan i förtitvå skall det hela av stapeln gå.

Så det skall bli skojigt om lördag,
när morsan fyller femtio år!
Ja, det skall bli skojigt om lördag,
När morsan fyller år.

Det är stökigt hemma nu, vädring jämt och drag.
Men det gäller, vet vi ju, morsans 'hedersdag.
Skurar gör dom, ibakar ock — allting tycks gå bra;
Grytor puttrar under lock, ja, så ska' de' va.
Farsan bränner och morsan me', så det luktar —
va f—n gjorde.

Tio liter hemmabrygt ha vi nu fått ihop,
Och det blir om några da'r ännu ett par stop.
Hårvatten och Lazarol ha vi dussintal,
Och vi få en finfin bål "Eau de Portugal."
Farsan dessutom har fått fatt fyra liter från doktor Bratt.

Skulle fyllan bli för nätt ha vi dunder me',
Dunder rinner ner så lätt, när som man är sne.
Som vi vet så finns det "kek" — fylla ävenså.
Den får inte vara vek, som ej trillar å.
Mår du illa, så ge en vink, morsan sätter då fram en hink.

Text och Musik: Kalle Nämndeman

Stockholmsungar

Text: Kalle Nämndeman

Barnen uti Stockholm är, som man säger, Stockholmsungar, är alltid omtalade för sitt rättframma fastän något oslipade sätt, men också mycket slagfärdiga, som det ju för övrigt tillhör ett storstadsbarn, men i allmänhet blir de präktiga och mycket duktiga människor utav dem med tiden. Och genom massanhopningen av dem så gott som dagligen, födes deras egna lilla språk, den så kallade "slangen". Här följer några provbitar ur deras liv: En gosse fick följa med sin pappa uppå Skansen att se alla djur, och det tyckte han va' skojigt förstås.

"Tira pappa, så mycket djur, här är väl grejer och hänga i julgran, jura så mycket djur, farsan! Här är flera djur än i naturläran, farsan. I naturläran har dom bara en varg, och den är tryckt, så man inte kan se mer än en sida på'n, men här har dom två vargar, och dom är levande, så man kan se så många sidor man vill." Efter en stund säger han: "Det var inga vargar, farsan, den ena räven var en hund."

Och när han senare fick se åsnorna så sa han: "Nu får du väl bräckan ändå, farsan! Du har kallat mej för åsna så många gånger. Du ser väl själv att jag inte ser ut så där! Jag har väl inte såna där stövelskaft i kålroten, och så den där åskledaren i stussen!"

"Pappa? Gifter åsnorna sej också?" — "Ja, mitt barn", sa fadern, "det är bara åsnor som gifter sej".

En flicka frågade sin mamma en gång: "Mamma, en sån där ängel, mamma lilla, vad är det för någe du vet, en sån där, en sån där ängel?" "En ängel", sa modern, "det tänker man sej alltid att det är en liten vacker flicka som har vingar på ryggen så hon kan flyga". "Varför flyger inte våran jungfru då? Pappa sa lilla ängeln till henne igår". "Vänta mitt barn", sa modern, "i morgon flyger hon".

Det stod en liten grabb på gatan och rökte cigarett. Då kom en löjtnant och fick se detta, och så tänkte han: Här ska dresseras! "En snorhyvel står och röker cigaretter!? Kast' bort cigaretten, säger jag dej, annars så ska jag ge dej en örfil så att hakan ramlar ner i maggropen på dej, förbaskade pojkllymmel!" "Du behöver inte va' rädd, förstår du", sa grabben, "det är inte nån krutrök inte! Jädrans "tjolla".

En grabb kom till bagaren med en limpa och sa så här: "Farbror Bagarn! Jag skulle hälsa från morsan och be att få byta den här limpan som vi köpte här igår! Morsan vill inte ha några gamla limpor när hon kan få färska för samma pris! Ni ska byta säger jag! "Hälsa du din morsa och

säj det, att jag bakade limpor innan du var född!" "Det är väl dom limporna vi har fått då, då!" Sa grabben, och kastade limpan på disken och sprang sin väg.

Tudeludeludeludelej

Beväringsmannen Augusts bref till ensamjungfrun Josefin

Första gång jag kom till Lifgardet som häst
Och fatt rock och byxor, men ej någon väst,
Tänkte jag, om Josefin min älskling vore hos mig här
Och mig skåda fick i Kronans granna klä'r.
Tudeludeludeludelej.

När jag sitter i mitt enkla logement,
Och drar ut och in på spelet, som du sändt,
Kommer du i tanken knackar på mitt hjärtas låga dörr
Knackar på och stiger in som du gjort förr.
Tudeludeludeludelej.

När jag står och ryktar på en gammal häst
Uppå morgonen på Lifgardet som häst,
Tänker jag, om Josefin det vore som jag ryktade;
Som jag borsta fick och äfven pussa me'.
Tudeludeludeludelej.

När jag kommer hem igen till mor och far
Och till dig, min Josefin, som är så rar.
Samt får lägga bort mitt äkta Ljunglöfs mullabänkasnus
Och med mun mot mun få njuta kärleksrus.
Tudeludeludeludelej.

Jag förstår att du med Pelle går och drar,
Och vill räkna honom som en finfin kar.
Men nar jag, din August, kommer, tar du den du anser bäst
Jag som ridit har på Lifgardet som häst.
Tudeludeludeludelej.

Kalle Nämdeман

Tjo, Va Det Viftar!

A Rollicking Dance

Tjo, va det viftar! Tjosan hejsan
Nu ska ni höra få på mejsan.
Sjung fadderalla dudelidejsan,
Tjo va jag e gla!
När jag lessen bliver
sorgerna jag bortdriver.
Sjung fadderalla dudelidej,
på min harmonika.

Har man mist sin lilla gräbba
som man så titt fått lov att näbba
ska man väl inte stå å fläbba
för en falsker tös.
Nej, man tar te spilled
går på dansegilled,
spelar polka, vals, kadrill
på sin harmonika.

Har man fått för me'd te bästa
mår man illa för det mesta
och då vill man mä sin nästa
snacka lidegrånn.
Blir han då litt fnurren,
så får han på skapurren.
Sen så drar man te en vals
på sin harmonika.

Har man kommit opp i smöred,
har man ente ont om öred,
då e man livad te humöred,
djädrar i min talj.
Tjo! Då kan man spilla
så det borrrjar killa
ner i tärna når man drar
på sin harmonika.

Text: Nils Lindström

Melodi: "Höstagillesvisa från Arendala"